

Susadım Sana

– Halil Aktaş · 02 Ağustos 2012

Susadım Sana

Susuzum

Uçsuz bucaksız bir sahrada

Yürüyorum yıllardır

Sevgiye aç, sana susuz

Ne bitmez yoldu bu

Tanrım,

Sahra büyük müydü bu kadar

Yıllardır dayandım ben

Susuzluğuna...

Artık dayanamıyorum

Ben yokluğuna...

Kızgın güneş yaktı bedenimi kavurdu

Yıllardır dayandım...

Dayandım yakmasına, acısına,

Sensizlik aldı tüm takatimi.

Artık yok dizimde derman,

Susuzluktan çatladı dudaklarım.

Sensizliğe kalbim isyan ediyor...

Yıllardır seni sayıklıyorum sahrada

Sense, susmuş

Bekliyorsun vahada

Görüyorsun! Yıkılmak üzereyim

Gelmeyecek misin daha da?

Kum fırtınaları oluyor akşamları

Kumlar yakıyor, çarptığı yeri

Ne can kalıyor nede deri

Ama yine de acıtmıyor içimi

Yokluğun kadar.

Sensizlikten yanarken

Şimdi, alamıyorum nefes

Oysaki

Çok mutluyum sanıyor,

Gülerken görünce herkes...

Dursun bu fırtına artık!

Ben ölüyorum.

Biliyorum, duracak

Bütün gücümle dayanıyorum.

Olmasın rüzgâr,

Savrulmasın artık, sahrada kumlar

Yine senin hasretin kalacak fırtınadan

Belki sensizlikten, belki de bu acıdan

Öleceğim...

Ama ölsem de severek,

Öleceğim...

Elveda bile diyemeden

Kalbimi avuçlarına bırakıp,

Üzerine SEN yazıp

Gideceğim!

Halil Aktaş